

Pořad bohoslužeb ve farnostech

Všechovice, Horní Újezd, Paršovice

od 3.7.2022 do 10.7.2022

Den	Svátek	Místo, Hod	Úmysly bohoslužeb
Ne 3.7.	14. Neděle v mezidobí	Vše 8:00	Na poděkování za 50 let manželství s prosbou o zdraví na přímluvu Panny Marie.
		HÚ 9:30	
		Par 11:00	
Po 4.7.	Pondělí	Opa 16:30 Vše 18:00	Vlastní úmysl. Za Ladislava Koukala a manželku Annu, za Ladislava Václavíka a manželku Miladu a za duše v očistci.
Út 5.7.	Úterý Slavnost Sv. Cyrila a Metoděje	Par 8:00	Volný úmysl
		Kom 9:30	Poutní mše svatá v Komárně
St. 6.7.	Středa	Sob 7:30	Mše svatá v Soběchlebích
Čt 7.7.	Čtvrtek	HÚ 16:30	
		Mal 18:00	Za zemřelou rodinu Ličmanovu a Zehnálkovu, za zemřelou Evu Machancovu, Jaroslava Zehnálka a duše v očistci.
Pá 8.7.	Pátek	Vše 18:00	Za Emilií Daňhelovu, manžela, dceru a duše v očistci.
So 9.7.	Sobota	HÚ 11:00	Pohřební mše svatá v Horním Újezdě +Annastazie Smolková z Osíčka.
Ne 10.7.	15. Neděle v mezidobí	Vše 8:00	Za nemocnou maminku a syna
		HÚ 9:30	
		Par 11:00	Za farníky

Svátky v týdnu: úterý: Slavnost Svatých Cyrila a Metoděje

Pondělí po mši svaté ve Všechovicích Setkání nad Písmem

Poutní mše svatá v Komárně v úterý 5. července v 9:30

farní čísla účtů:

Všechovice -600 738 0349/0800, Horní Újezd -600 737 8329/0800, Paršovice -188 028 1369/0800

Kontakt: P. Vratislav Kozub, Všechovice 12, tel.: 731 626 508, vkozub@seznam.cz

5.7.2022 Slavnost Svatých Cyrila a Metoděje

Oba solušní rodni bratři dřive, než přišli na pozvání knížete Rostislava na Velkou Moravu, působili nějaký čas jako misionáři u Chazarů na Krymu. Odtamtud se vrátili s ostatky sv. papeže Klementa I., které vzali s sebou na Moravu a později do Říma. K evangelizaci Moravy Konstantin sestavil staroslovanské písmo a do slovanského jazyka přeložili bohoslužebné knihy a Písmo svaté. Postarali se o výchovu svých žáků a pak, aby vyřešili tři záležitosti, odešli do Říma. Tam o 10-12 let mladší z bratrů onemocněl, v klášteře přijal jméno Cyril a zemřel. Metoděj v roce 868 přijal kněžské a nakonec i biskupské svěcení s povýšením na arcibiskupa a papežského legáta pro slovanské národy. Na zpáteční cestu dostal od papeže jak dekret o duchovní funkci, tak i listy pro knížata Rostislava, Svatopluka a Kocela.

Po cestě byl však zajat na pokyn německých biskupů a odvečen do Bavorska i s doprovodem. Souzen byl jako vetřelec, působící na území, na nějž si dělali výhradní právo německí biskupové. Metoděj se ale hájil, že kdyby šlo skutečně o takové právo, hned by se podřídil, ale rozhodování patří Apoštolskému římskému stolci, s jehož souhlasem přichází. Přesto byl odsouzen a vězněn v klášteře Ellvagen ve Švábsku po necelé tři roky. Teprve potom byl na zákrok papeže Jana VIII. propuštěn a v roce 873 se vrátil na Velkou Moravu.

Zatím se novým vládcem místo Rostislava stal Svatopluk. O něm se uvádí, že dal svého strýce Rostislava oslepit. Ač Metoděje uvítal, nechtěl podle jeho rad žít a dopouštěl se mravních poklesků, kvůli nimž ho Metoděj napomínal. Bylo to v době Metodějova velmi úspěšného misijního působení v mateřském jazyku Slovanů. Svatopluk v odvetu za napomínání dovolil návrat německým duchovním a Vichinga udělal svým poradcem.

Za to, že se Metoděj nepodřizoval zákazu slovanské bohoslužby, předaného mu biskupem Pavlem, byl zřejmě z Vichingova popudu v roce 879 obžalován v Římě ze zakrývání řeckého bludu nesrozumitelným jazykem, že jeho učení je nesprávné a bohoslužby že koná v slovanském jazyce. Metoděj se dostavil znovu do Říma, prokázal tam svou pravověrnost v otázce "vycházení z Ducha sv.", byť i řeckou formulí "z Otce skrze Syna," a uvedl důvody slovanské celebrace. Jan VIII. pak rozhodl zřídit moravskou církevní provincii se slovanskou bohoslužbou a znovu potvrdil Metoděje jako platného arcibiskupa. Na Svatoplukovu žádost vysvětil však také Metodějova odpůrce Vichinga na biskupa v Nitře.

Metoděj po návratu na Velkou Moravu dál horlivě šířil křesťanství i u Čechů a Poláků, měl však dost těžkostí. V posledních letech života také pokračoval v překladu Bible a bohoslužebných knih. Zemřel na Moravě 6. 4. 885 a byla za něj hned ve třech řečech (latinsky, řecky a slovansky) sloužena mše svatá.

Pochován byl v hlavním moravském chrámu na levé straně ve zdi za oltářem Bohorodičky Marie a lid při pohřbu volal: "Všem byl vůdcem ke spáse!"

Dosud se neví, kde tento mariánský chrám stál. V roce 1970 vyšel v slovenském archeologickém časopise článek o objevu kostry ve zdivu velkomoravského kostela v Uherském Hradišti - Sadech. Pohřbený musel být významnější jedinec, ale více se zatím tvrdit nedá.

Žáci věrozvěstů po vyhnání z Moravy odešli působit do Bulharska a Chorvatska. Užívání slovanského jazyka v bohoslužbě zakázal papež Štěpán VI. za 11 let po Metodějově smrti.

Cyril a Metoděj se stali našimi duchovními otci, kterým vděčíme za křesťanskou víru i kulturu, jejíž přijetí nás zařadilo mezi civilizované národy. S liturgií v národním jazyce předešli dobu o 11 století. Po nich až II. vatikánský koncil v letech 1962-65 jim dal za pravdu, že při liturgii se sluší chválit Boha všemi místními jazyky.

Na Moravě byli oba věrozvěsti již ve 14. stol. uctíváni jako patroni. Centrem úcty se stal cisterciácký kostel na Velehradě, vysvěcený r. 1228. K oficiálnímu svatořečení došlo v r. 1880. Jejich památka byla původně 20. 3., v roce 1863 byla pro České země a Slovensko změněna Piem IX. na slavnost 5. 7., zatímco v martyrologiu je pro celou ostatní církev datum památky 14. 2. V roce 1863 byli Cyril a Metoděj prohlášeni za patrony všech slovanských národů a papež Jan Pavel II. je 31. 12. 1980 prohlásil za spolupatrony Evropy s odůvodněním, že vedle zásluh o kulturu bojovali za jednotu církve východní se západní a ukázali správnou cestu ke sjednocení Evropy.

(zdroj catholica.cz)